

Vagyis: Emil és a szirének, a születendő művek fájdalommentes kihordhatósága érdekében csak bátran lépjenek színre. Miután azonban elbeszélőink pontot tettek munkáik végére, próbáljanak meg újrafogalmazni néhány dolgot: Giluna helyett írjanak An-nát, Bepó helyett Pétert, a karsztmezőket cseréljék fel kuko-ricaföldekre, poszt egzisztencialista álproblémáikat pedig mai életünk emberi problémáira.

/.../

/Megjelent a szerző Szabálytalan napló c. kötetében.

Forum, 1981. 35--44./

TÓTH JÓZSEF FARKAS

XIX. SZÁZAD ELEJI ÁLLATNEVEK

A NÉ. eddig több állatnév-gyűjteményt tett közzé. Úgy érezzük, hogy nem lenne érdektelen, ha régebbi gyűjtéseket is publikálunk. Sándor István figyelme az állatnevekre is kiterjed Sokféle című munkájában. A 12. kötetben /Tizenkettedik darab. Bétsben. 1808. 249--50/ a következő adatokat hozza:

A' Lovak, Űkrök 's Vadász és Juhász Ebeknek Magyar Neveik.

A' Lovaknak mostani Neveik.

Kedves, Kényes, Mérges, Szemes, Tsendes, Hajas, Szarvas, Talpas, Tsinos, Pajkos, Gyilkos, Holdos, Vidám, Bogár, Mokány, Pogány, Tündér, Büszke, Fetske, Vértse, Daru, Varju, Szártsa, Ráró, Rigó, Tsóka, Hóka, Tsillag, Szikra, Hajnal, Kesely, Hanti, Lutzi, Rózsi, Busa, Monyók, Hetes, Szajkó, Butzkó, Fitzkó, Matzkó, Szeg, Pej, Deres, Szürke, Fakó, Sárga.

Az Űkröknek mostani Neveik.

Barna, Szőke, Kese, Tartsa, Kajla, Buta, Szarvas, Villás, Hegyes, Tsákó, Bogár, Bodor, Sudar, Szilaj, Bimbó, Bige, Bojti.

A' Vadász Ebeknek mostani Neveik.

Sipos, Dobos, Lantos, Dudás, Kürtös, Gyöngyös, Szálkás, Vitéz, Betyár, Tsonka, Kurta, Tisza, Tüske.

A' Juhász Ebeknek mostani Neveik.

Bundás, Kormos, Lompos, Motskos, Piszkos, Borzas, Torzas,

Talpas, Farkas, Ordas, Medve, Vidra, Vigyáz, Bodri, Fari, Sajó, Dervet, Duna, Tisza, Szamos, Maros.

MIZSER LAJOS

EGY ÁLLATORVOS MEGFIGYELÉSEI AZ ANGOL ÁLLATNÉVADÁSRÓL

A közelmúltban jelent meg James Herriot könyve /All Things Bright and Beautiful/ magyar fordításban Egy állatorvos történetei címmel, Az élet dícsérete alcímmel Szász Imre kiváló fordításában a Gondolat Kiadónál /Bp., 1983. 456 lap/. Sok érdekes és hangulatos története közben szót ejt néha a szerző az angliai, pontosabban a Yorkshire-i állatelnévezési szokásokról is. Ezek közül idézek az alábbiakban néhányat.

31: „...Herbert zavartalanul közeledett egy másik juhhoz, amint az az etetővályú fölé hajolt, alábújt, s farka megint működni kezdett. Ebben a bárányban vitathatatlanul volt bátorság.

-- Rob -- kérdeztem, mikor a farmer elkapta a második betegemet. -- Miért nevezi Herbertnek?

-- Így híjják a legkisebb fiamat, és ez a bárány éppolyan, mikor így lehajtja a fejét és beindul, oszt nem fél.”

184: [Egy Dél-Skóciából vásárolt bikaborjú] „Díjnyertesektől származik apai ágon is, anyai ágon is -- mondta a fiatal farmer. -- Nagy pedigrés neve van: Hatodik Newton Montmorency -- röviden Monty.”

179: „A nagydarab ember szinte gúgyögött a két kis állatnak [kutya]. Az, hogy Phoebet Hoeblesnek hívta, jellemző volt.”

234: „Példának okáért: Mrs. Bond roppant változatos nevekkel adott a macskáinak. Híven londoni származásához, sok kandúrt az akkori idők nagy Arsenal csapatáról nevezett el. Volt köztük Eddie Hapgood, Cliff Bastin, Ted Drake, Wilf Copping, de egy ízben azért melléfogott, mert Alex Jamesnek évente háromszor megbízhatóan és rendszeresen kölykei születtek.”

234--5: „Bocsánat, Mrs. Bond -- mondtam a legkönnyedében --, nem értettem világosan ennek az utolsó macskának a nevét.